

SPORT

IULIE 1972

nr. 13

După 30 de ani CUPA ROMÂNIEI din nou în vitrina RAPIDULUI!

(în pag. 14, fotografia
ECHIPEI RAPID)

mpetuosul
NEAGU
n luptă
u apărătorii
IULUI
Georgevici
i portarul
iciu)

foto: Paul ROMOȘAN

ÎN INTERIOR: F.C. ARGES—CAMPIONA ROMÂNIEI

● TENIS ● POLO ● BOX ● HIPISM ● FOTBAL ● SPORT MAGAZIN

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE.
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 13 (324)
IULIE
1972
ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

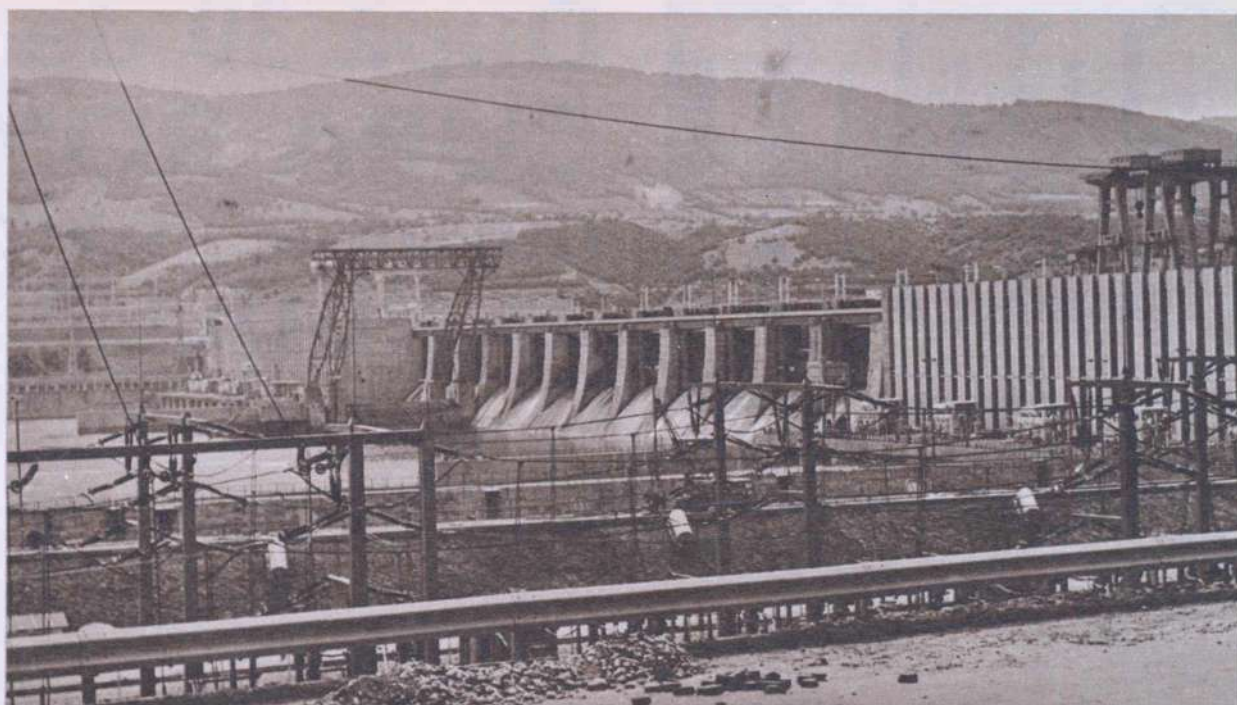
Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 14,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-46.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în intrapinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Cam. Școlii».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
telex 228
București — ROMANIA

43 806

Sistemul hidroenergetic și de navigație «Porțile de fier» — cea mai grandioasă realizare pe cursul Dunării — recent inaugurată

PLANUL CINCINAL

ÎN

PATRU ANI

ȘI

JUMĂTATE

FOTOREPORTAJ LA
DROBETA TURNU SEVERIN
ȘI ORȘOVA

IN CINSTEA
CONFERINȚEI NAȚIONALE
A PARTIDULUI
ȘI A CELEI
DE-A 25-A ANIVERSĂRI
A REPUBLICII

Acest mare angajament — PLANUL CINCINAL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE — a fost exprimat și de către Conferința extraordinară a organizației județene Mehedinți a P.C.R., în telegrama adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.

«Transformările revoluționare, prefacerile structurale, înnoitoare pe care le-a cunoscut și le cunoaște în continuare județul Mehedinți, ca de altfel toate județele României socialiste — se spune în telegramă — sînt rodul aplicării neabătute în viață a politicii științifice marxist-leniniste a partidului, poartă pecetea spiritului creator, dinamic, imprimat de conducerea partidului, de dumneavoastră personal stimată tovarășe secretar general, în toate domeniile dezvoltării noastre social-economice.

Integrîndu-se plenar în eforturile generale ale întregului popor, colectivele de oameni ai muncii din județul Mehedinți, în frunte cu comuniștii, se angajează, mult iubite tovarășe NICOLAE CEAUȘESCU, să aplice în viață, în mod hotărît, cu înaltă răspundere, înflăcărată dumneavoastră chemare, DE A REALIZA ACTUALUL CINCINAL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE ȘI CHIAȚ MAI DEVREME».

Telegrama arată că în cinstea Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a Republicii în județul Mehedinți se va realiza o producție suplimentară de 120 milioane lei, la

producția marfă fabricată și prestări de servicii.

Entuziasmul cu care sînt împlinite cele două mari evenimente — Conferința Națională a partidului și cea de-a XXV-a aniversare a proclamării Republicii — este împărtășit și de sportivii mehedințeni, li însuflețește pe aceștia în activitatea pe care o depun, atît la locul de muncă, cît și pe terenul de sport. Iată cîteva exemple:

La fabrica de carton ondulat, din cadrul Combinatului de celuloză și hirtie, l-am întîlnit pe boxerul Nicolae Babescu, campion european de juniori. Ing. Magda Foișoreanu, șefa secției carton și confecții din carton ondulat, ne-a declarat că este mulțumită de calitatea muncii acestui tînar, căruia titlul european i-a mărit ambiția de a fi din ce în ce mai util și în producție. Aceleași bune referințe le-am primit despre boxerul Nicolae Babescu și din partea ing. Gheorghe Gheată, instructor de specialitate în cadrul secției economice a Comitetului județean Mehedinți al P.C.R.

Trecînd de la acest oraș, Drobeta Turnu Severin, căruia în luna mai i-a fost conferit Ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa I, cu ocazia împlinirii a 1850 de ani de existență, atestată de documente, la cel mai tînar oraș, Orșova, am făcut o vizită la I.R.N.F. — Șantierul naval. Comunistul Ioan Nichescu, maistru mecanic și secretar U.T.C. la secția mecanică, ne-a declarat: «Secția noastră s-a angajat să dea peste plan lucrările la remorcherile «Mărăști» și «Alexandru cel

Bun», iar pînă la 15 Iulie să termine producția de containere pe luna iulie. Pe linie sportivă în calitatea mea de căpitan al echipei de volei Dunărea Orșova, campioană județeană, pot asigura — vorbind în numele coechipierilor mei — că vom depune toate eforturile pentru a trece cu succes examenul de baraj în vederea promovării în divizia B.»

Revenind la Drobeta Turnu Severin, am discutat cu prof. C. Bogdan, președintele C.J.E.F.S., care ne-a spus: «Împreună cu celelalte foruri și organe interesate, Consiliul nostru județean a organizat în acest an o serie de acțiuni importante pentru dezvoltarea sportului, dintr-care citez: «Săptămîna sporturilor olimpice», «Cupa Drobeta 1850», «Cupa Porțile de fier» — cu ocazia inaugurării sistemului hidroenergetic și de navigație «Porțile de fier», spectacole de sunet și lumină «La porțile istoriei, la porțile luminii» — cu ocazia vizitei conducerii superioare de partid și de stat în municipiul Drobeta Turnu Severin, «Cupa Danubius» — destinată elementului feminin din municipiul Drobeta Turnu Severin, «Cupa recoltelor bogate» — destinată oamenilor muncii de la sate».

Și acum, stimați cititori, vă invităm să priviți cîteva din imaginile luate pe peisaj, cu ocazia vizitei noastre în Drobeta Turnu Severin, ca și în Orșova — cel mai nou oraș al României socialiste

Horia CRISTEA

Recent au fost date în folosință (în incinta stadionului vechi din Drobeta Turnu Severin) două bazine de înot. Unul de dimensiuni olimpice (pe care-l vedeți în imagine, în clipa cînd una din grupele de copii pregătite de prof. Gh. Mischie tocmai plonjează în apă) și altul, de mică adîncime, pentru copiii de vîrstă preșcolară.

Președintele C.J.E.F.S., prof. C. Bogdan (în prim plan), ne-a spus: «Aici înălțăm un modern stadion de 20 000 de locuri. Se muncește de zor la el. Sperăm că fotbalistii echipei Metalul ne vor aduce satisfacția cîștigării barajului pentru promovarea în divizia B. Apoi, pe proaspătul gazon vor încolți, poate, sădejiile unor jocuri de divizia A.»

Preștererile din cadrul «Săptămîinii sporturilor olimpice» au atras mii de mii de mehedineni... nelegitimați. Dîrzenia din timpul disputelor fost apreciată ca un simptom de bun augur: aceste mase de tineri vor fi cucerite, fără îndoială, de cel puțin una dintre disciplinele sportive la care s-au întrecut. În imagine — finala la handbal fete (CEIL — oința).

Orșova. Aici va fi stadionul, cu o capacitate de 500 locuri, prevăzut cu terenuri de fotbal, handbal, volei și baschet, cu pistă de atletism și sală de gimnastică. Va fi inaugurat — potrivit angajamentului — pe 23 August, adică cu două săptămîni mai devreme decît data inițial prevăzută.

Unul din cei mai îndrăgiți sportivi din Drobeta Turnu Severin este, fără îndoială, tînărul de 19 ani, boxerul Nicolae Babescu, care a cucerit, recent, campionatele europene de juniori, medalia de aur în categoria mijlocie mică. Iată-l pe boxerul Babescu (stînga) la locul său de muncă, pregătind — ca matrițer — clișeele de bachelită.

Voleibalistul Ioan Nîchescu, căpitanul echipei Dunărea Orșova (pe care-l vedeți în imagine), ne-a declarat: «Sper ca echipa noastră să promoveze în «B». Va fi o mare bucurie pentru noi, cei de la Șantierul naval.»

CUM L-AM „DESCOPERIT“ PE NOUL ILIE NĂSTASE

Secvențe inedite din meciul de tenis ROMÂNIA-ITALIA 4-1 — poarta de intrare spre finala europeană a „CUPEI DAVIS“

Am fost mulțumit de două ori, cind pe tabela electronică de la Progresul a apărut scorul final: 4-1 cu italienii. În primul rînd, firește, fiindcă am cîștigat. În al doilea rînd — oricît de curios ar părea — fiindcă, în sfîrșit, l-am «descoperit» pe Ilie Năstase.

Nu, hotărît lucru, nu-l cunoșteam pe Năstase pînă în această zi, cînd a trimis ultima minge de *long-line* (imparabilă) pe coarda albă a terenului apărut de Panatta. L-am văzut de sute de ori jucînd pe Ilie. Cu Santana, cînd cîștiga primul set cu 6-0, anunțînd pe super-campionul de mine... Cu Metreveli, orbit de focul de artificii al mingilor albe, incapabil să-i ia măcar un set... Cu Stan Smith, răpus de mîiestria adversarului, pe zgura de la Roland Garros și apoi pe covorul roșu de la Coubertin... Cu Arthur Ashe, dominat de finețele tehnice și atacurile surprinzătoare ale unui învingător necontestat... Și în atîtea alte rînduri. Am auzit tribunele aclamîndu-l la Progresul, ca și la Valencia, Stockholm, Paris, Hamburg, Charlotte. Întotdeauna, Năstase era un «cap de afiș», un «spectacol». Astăzi, în acest meci cu Adriano Panatta, el a fost cu totul altceva. Un luptător. Din artist s-a transformat în combatant, din «copil teribil» în matur om de echipă. Am văzut acum un nou Ilie Năstase.

Evident, ultima partidă, din seria celor trei zile de confruntări româno-italiene pe terenul de tenis, nu mai prezenta miza pe care ar fi putut-o avea, într-un alt context de rezultate. Ca și în multe alte întîlniri pentru «Cupa Davis», Năstase și Țiriac luaseră cu asalt pozițiile adverse din primele două zile de joc, marcînd o victorie-fulger: 3-0! Italia era eliminată din competiția Salatierei, iar echipa țării noastre intra cu brio — pentru a treia oară în ultimii ani — în finala zonei europene (grupa A).

Partida Năstase-Panatta, devenită astfel un supliment acordat tribunelor, avea însă o altă miză. Era revanșa mult dorită de Ilie, după ce pierduse (deceptionant) în fața italianului într-o secvență senzațională a ultimului Roland Garros. El avea nevoie de această reabilitare în fața publicului său, voia cu tot dinadinsul să-și dovedească superioritatea. A făcut-o cu mîiestrie și strălucire, dar și cu acel plus de voință, de concentrare în luptă, pe care nu îl cunoșteam. Aici, ne-a demonstrat Ilie Năstase ce dîrz sportiv poate fi în meciurile mari.

Și această imagine cu totul inedită a lui Năstase se assemblează atît de bine cu cea a «permanenței» lui Țiriac pe coordonate de luptă

intensă, dusă fără menajamente. Ion a fost, ca totdeauna, o adevărată rocă, un bastion inexpugnabil. Că Ion Țiriac poate să-l învingă azi pe Panatta — steaua care urzește pe firmamentul tenisului — era convingînd dinainte. Îl văzusem, doar acum trei ani, la Valencia, spulberîndu-l pe noul «Super-Manue» spaniol, pe Orantes. Acum, la Progresul, n-a făcut decît să confirme ceea ce știam nrea bine. Poate că l-am subapreciat, totuși, crezîndu-mă în dificultate la intreruperea partidei pentru a doua zi (8-6, 7-0-6, 1-3) cînd mai avea de jucat și un dublu dificil. Fiindcă 33 de ani sînt, bineînțeles, 33 de ani. Bine, «Țiri» ne-a dat cu tifla la tot — cei de la masa presei — cîștigînd la reluare 5 jocuri la rînd (cu *breakuri*, inclusiv).

O singură dată și-a ieșit din fir întunecatul «kurs» al Carpaților noștri, temut încă pe toate terenurile de tenis din lume. Cînd ultimul său retur, la serviciile dezlănțuite ale lui Panatta, a trecut ca un bolid pîlîngă italianul venit în disperare spre fileu. Atunci, Ion a țipat în gura mare: «Bravo, mă!...» A fost o descărcare nervoasă, după atît consum interior ce-l ferecase în sine timp de ore în șir. Era meci cîștigat, era victoria!

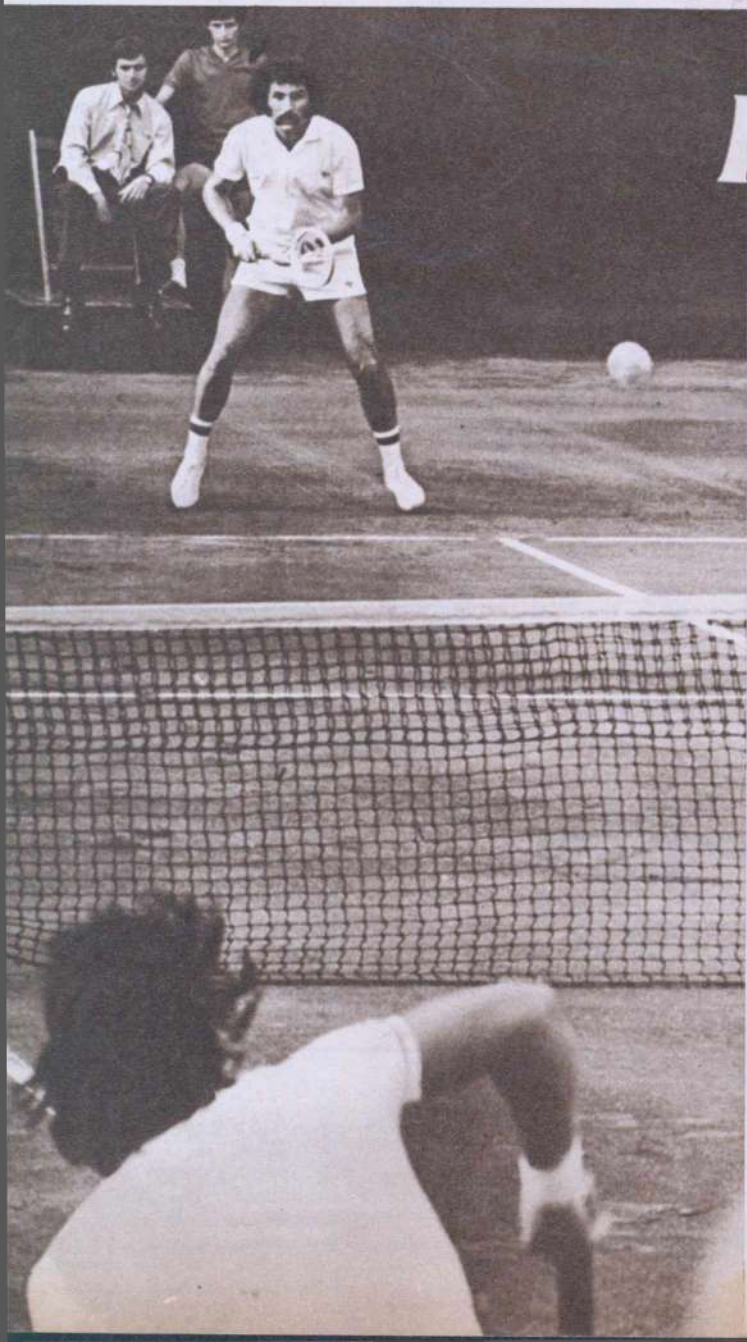
A urmat — se știe — sprintul final cu acel dublu adjucecat fără emoții, de către cei doi, în fața echipelor celor două generații de tenis italian, novicele Panatta și campionilor trecuți Nicola Pietrangeli (10 prezențe în «Cupa Davis», 120 victorii, record absolut!).

Acum, românii sînt în finala cu grupă. Ne așteaptă un meci foarte dificil la Tbilisi, cu echipa U.R.S.S., cealaltă finalistă. Ne închipuim lesne că Aleksandr Metreveli, redutabilul campion sovietic, nu va ceda în trei seturi lui Năstase, ca acum doi ani, iar în fața lui Țiriac contează pe un punct și cîștigat. Dar cîți n-au făcut socoteli greșite, în partidele «Țiri»... Și de cîte imponderabile nu afirmă rezultatul unui meci pentru Salatierea de argint...

Oricum, în iulie, pe arena din Tbilisi, termometrul întrece și va arăta căldură toridă. Va fi o întîlnire de mare tensiune și — dacă vreți neapărat un pronostic — vi-l dăm pe loc. Cîștigă cu 3-0 echipa care-și va adjuceca partide de dublu... Va fi — sperăm, bîntînd — sintem chiar convingînd — echipa României!

Radu VOI

Foto: Theo MACARSCU

ÎN FOTOGRAFII:

● 4 + 1, echipajul românesc care navighează spre o nouă finală a «Salatierii de argint» (de la stînga): Ion Santei, Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Ion Țiriac și căpitanul formației, prof. Ștefan Georgescu.

● Panatta aruncă zarurile unui nou ghem, dar norocul (adică — puterea și măiestria) este de cealaltă parte a fileului, în domeniul lui «Țiri».

● Ilie, dînd autografe unei admiratoare, nu-și dezmente titlatura neoficială de «favorit al publicului feminin» — cum scria o revistă italiană de specialitate.

● Dispută amicală, după meci, între Țiriac și reprezentanții presei peninsulare; lîngă el, ex-«Daviscupmanul» Sergio Tacchini, iar în față (lateral) cunoscutul comentator de tenis Rino Tommasi.

ÎN PRIM PLAN
OLIMPIADA

München 1972

ÎȘI VOR PĂSTRA POLOIȘTII ROMÂNII LOCUL ÎN „CAREUL DE AȘI“

Pentru naționala de polo a României, marea aventură müncheneză început de fapt la sfârșitul anului 1970, când ex-internaționalii Anuș Grințescu și Nicolae Firoiu preluau frâiele conducerii unui team restrucurat în proporție de 70 la sută. Fost, dacă vreți, o încercare temerară a celor doi excelenți tehnicieni de pune pe picioare (a se citi reintrare în plutonul marilor valori ale polo-ului mondial) o echipă cu câțiva jucători experimentați (Szabo, Culineac, Zamfirescu, Mihăilescu, Novac, Frățilă, C. Rusu, Scurei) dar mai ales cu mulți debutanți (Cl. Rusu, Lazăr, Huber, D. Popescu, Nastasiu, Slăvei, V. Rus).

Au trecut de atunci 18 luni de intensă pregătire și continuă verificare, rodare, în mijlocul celor mai puternice turnee care s-au organizat pe continentul nostru. Majoritatea testelor au demonstrat că «7-lea României», serios tonificat, a urcat continuu pe scara valorilor, plasându-se în finalul sezonului trecut pe cea mai înaltă orbită. Mai precis, clasamentul ultimului «Trofeu Jadra» (veritabil campionat mondial neoficial), desfășurat în luna septembrie a anului 1971, găsește echipa română pe a 4-a poziție, în imediată apropiere a formațiilor Ungariei, Jugoslaviei și U.R.S.S., cele trei medaliate la precedenta ediție a J.O.

Poziția de plecare în acest difical olimpice, de altfel extrem de onorantă — pentru prima oară reprezentativă (fără noastre pătrunde în «careul de ași» — i-a obligat pe tricolori, atingându-le corzile cele mai înalte ale ambiției. Oare performanța nu ar putea fi repetată (un loc pe podium ar fi mult prea frumos) și în piscina olimpică din München? Cu acest gând ei s-au lansat într-o cursă curajoasă cu numeroase teste, în care și-au ales cu grijă partenerii. Echipa are acum un lot omogen (și îi destul de dificilă alegerea celor 11 oameni), o idee de joc ce se conturează tot mai bine, forță și ritm, dar și unele evidente carențe (schimbul defectuos de oameni în apărare, mijloace reduse de concretizare a superiorităților numerice) remediable însă pînă în august. Rezultatele din acest an (le puteți afla în tabelul alăturat), ca și evoluția în turneul de calificare — 7 victorii în tot atâtea partide — sînt încurajatoare. Este clar însă — și meciurile recente de la Budapesta, cu unele rezultate contradictorii au probat-o — că echipa reprezentativă mai are în fața zeci și sute de ore grele pentru a putea diminua aspectele negative și reduce la maximum fisurile de pistate.

Antrenorii contează mult la această oră pe talentul portarului Huber și pe posibilitățile ofensive ale lui Zamfirescu, Novac și Culineac, pe direcția lui Mihăilescu și Szabo, ca și pe dorința de continuă afirmare de care sînt animați Cl. Rusu, D. Popescu, Lazăr, Nastasiu sau V. Rus. Cîntecul de a se număra printre participanții la cea mai puternică confruntare a forțelor sportului din

Echipa care ne va reprezenta, probabil, în turneul olimpic de la München. De la stînga la dreapta, în rîndul de sus: Scurei, Novac, Culineac, Nastasiu, Mihăilescu, V. Rus, Popescu, Frățilă; rîndul de jos: Cl. Rusu, C. Rusu, Lazăr, Huber și Slăvei.

Urban Huber, Ingerul păzitor al naționalei române, unul dintre cei mai talentați portari ai continentului.

mes întregă sub însemnul celor Jocuri Olimpice îi animă în permanență. Gîndul de a realiza mai mult cît echipa lui Zahan, Bădiță, Kroc, Mărculescu (clasată de două ori pe locul V la edițiile precedente J.O.) îi preocupă în permanență în lumina acestui țel poloștii „colorați” nu preocupă nici un sport. Zeci de sprinturi, sute de se și șuturi la poartă, exersarea conținută a unor situații de joc parte din programul cotidian, spectat cu o strictă disciplină. Ce va fi la München? Greu de spus la această oră cînd șapte viitoare noastre adversare (Ungaria, U.R.S.S., Iugoslavia, Italia, U.A., Olanda, R.F.G.), departe a-și fi etalat încă realele posibilități, revendică în egală măsură poziții ansate. În orice caz se întrevăde luptă titanică, cu multe surprize. Sperăm că pentru echipa României ele vor fi dintre cele mai bune.

Adrian VASILIU

Foto: Vasile BAGEAC

Căpitanul și golgheterul (anul acesta, 31 de goluri în 19 meciuri) reprezentativei, Arghie Zamfirescu, într-o poziție caracteristică, absent din fotografia de grup.

ECHIPA OLIMPICĂ DE BOX PRINDE CONTUR

Mai există unele incertitudini...

Cu cît ne apropiem de Jocurile Olimpice, cu atît posibilitățile și șansele fiecărui sportiv de a obține rezultate valoroase la marea întrecere mondială sînt cîntărite cu mai multă atenție de către specialiști. La box, de exemplu, nu au fost suficiente confruntările din cadrul «Centurii de aur a României» și a finalelor campionatului național pentru a se stabili formația care ne va reprezenta la J.O. Ba mai mult, ultima competiție importantă, campionatele naționale, a complicat lucrurile la unele categorii de greutate. Iată cîteva aprecieri în legătură cu competiția în cadrul căreia s-au decernat titlurile de campioni ai României pe anul 1972 și cu echipa noastră olimpică.

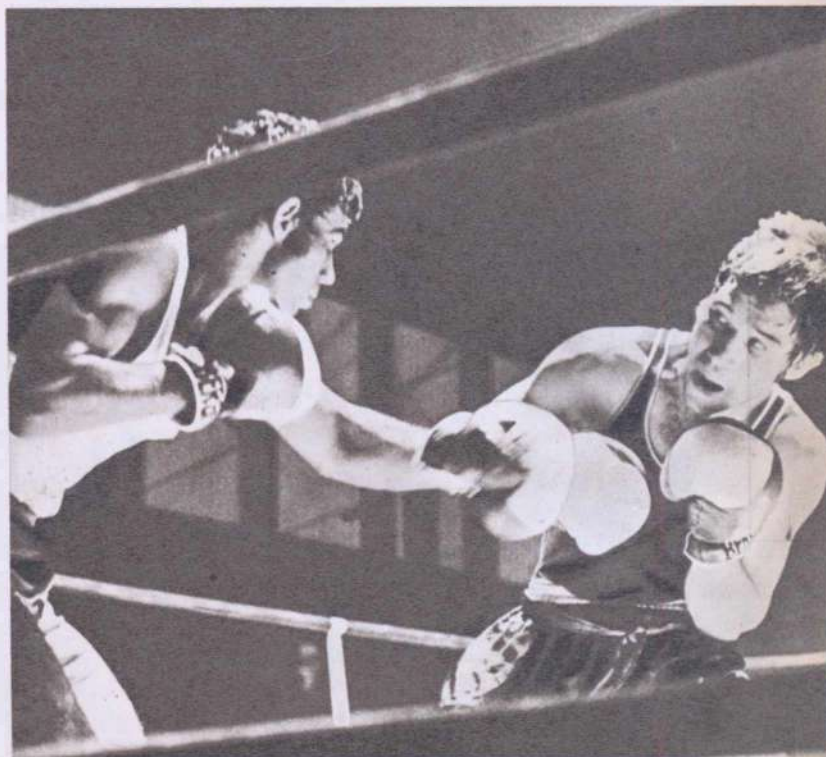
Din capul locului trebuie spus, și a fost cît se poate de clar pentru orice cunoscător al sportului cu mănuși, că această ediție a campionatelor naționale a decepționat, fiind una dintre cele mai slabe din ultimii zece ani. Boxerii calificați la «zone» s-au prezentat la finale cu un foarte modest bagaj de cunoștințe tehnice, excepțiile putînd fi numărate pe degetele unei singure mîini. În aceste condiții, majorității membrilor lotului național nu i-a fost prea greu să-și mențină poziția în echipa reprezentativă pentru J.O. Această în ciuda faptului că șase dintre cîștigătorii centurilor de anul trecut (Aurel Mihai, Constantin

(Continuare în pag. 8)

ROMÂNIA 1972:

- Cehoslovacia 6-2
- BULGARIA 7-3, 8-5, 6-2
- R.D. Germană 6-4
- GRECIA 9-4, 6-2
- Austria 12-1
- Anglia 6-2
- Franța 10-2
- Suedia 3-1
- SPANIA 7-2
- CUBA 6-4, 6-5
- IUGOSLAVIA 3-4
- S.U.A. 6-1
- UNGARIA 2-5
- R.F. a GERMANIEI 4-4
- OLANDA 3-3

Echipele notate cu majuscule s-au calificat pentru turneul olimpic. Finalistele la J.O. cu care nu ne-am întîlnit în acest an: Italia, U.R.S.S., Japonia, Rhodesia, Mexic și Australia.

Campionul Gabriel Pometcu (dreapta) pregătește un nou atac. Adversarul său, Pavel Nedelcea, încearcă să-l oprească cu o direcție de stînga.

CAMPIONII NAȚIONALI PE 1972

Categoria semimuscă: Ștefan BĂIATU (Steaua)
 muscă: Traian CERCHIA (Portul Constanța)
 cocoș: Mircea TONI (Constructorul Galați)
 pană: Gabriel POMETCU (Rapid)
 semiușoară: Vasile ANTONIU (Dinamo)
 ușoară: Calistrat CUȚOV (Dinamo)
 semimijlocie: Victor ZILBERMAN (Steaua)
 mijlocie mică: Ion GYÖRFFI (Dinamo)
 mijlocie: Alec NĂSTAC (Steaua)
 semigrea: Petre CÎMPEANU (Metalul București)
 grea: Anghel IANCU (Muscelul Cîmpulung Muscel)

(Urmare din pag. 7)

Gruescu, Aurel Dumitrescu, Paul Dobrescu, Ion Monea și Ion Alexe) nu mai figurează pe lista noilor campioni. Locul lor a fost însă ocupat fie de boxeri modești (Ștefan Băiatu, Traian Cerchia, Petre Cîmpeanu), refuzați de selecționerii echipei olimpice, fie de sportivi care pentru a-i convinge pe selecționeri vor trebui să mai susțină meciuri de... baraj (Mircea Toni va lupta cu Lazăr Marian pentru locul la categoria cocoș, Ion Siliște cu Marian Culișneac la «semigrea» și Iancu Anghel cu Ion Alexe la «grea»). Aceste partide vor avea loc la 8 august, învingătorii urmînd să fie incluși în lotul olimpic, alături de titularii de pe acum stabiliți: Alexandru Turei (semimuscă), Constantin Gruescu (muscă), Gabriel Pometcu (pană), Vasile Antoniu (semiușoară), Calistrat Cuțov (ușoară), Victor Zilberman (semimijlocie), Ion Györffi (mijlocie mică) și Alec Năstac (mijlocie).

După cum se poate observa, selecționerii i-au preferat pentru echipa olimpică la categoriile semimuscă și muscă nu pe campioni (Ștefan Băiatu și Traian Cerchia), ci pe campionul european la tineret Alexan-

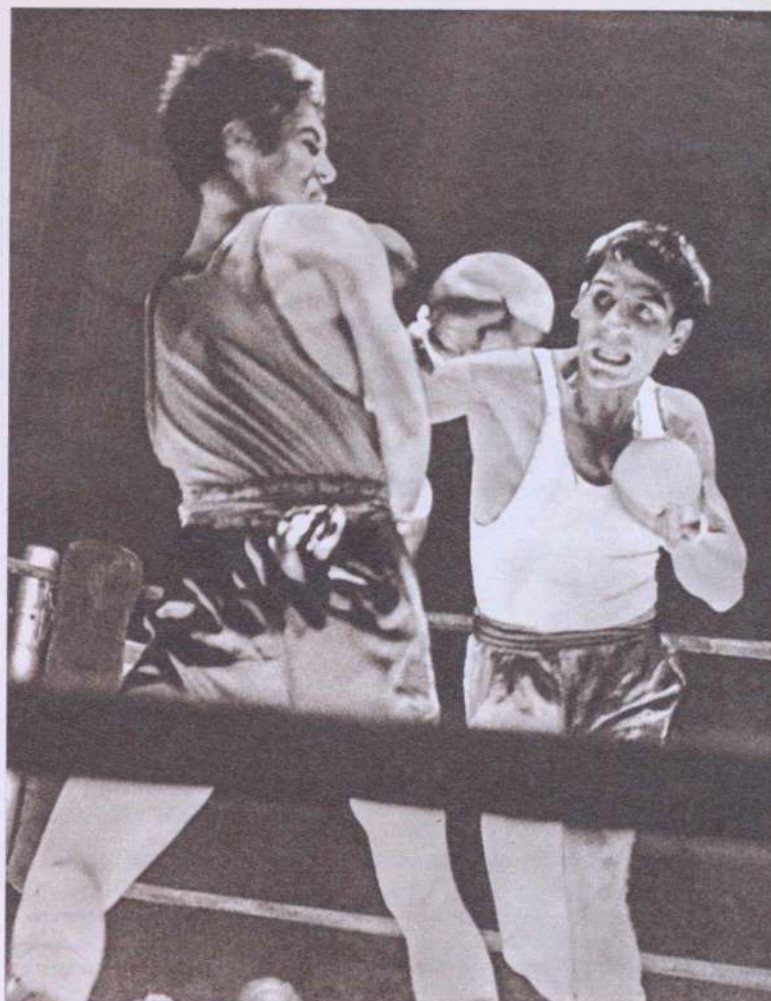
dru Turei și, respectiv, pe experimentatul Constantin Gruescu, eliminat din finalele campionatului (după părerea noastră) doar datorită unei erori de arbitraj. Măsura este, fără îndoială, judicioasă, cei aleși prezentînd un serios plus de valoare tehnică și de experiență competițională internațională. Cele mai deficitare categorii: «cocoș», «semigrea» și «grea». Meciurile de baraj la primele două vor da posibilitate de afirmare pugiliștilor tineri. Partida de selecție dintre «grea», însă, este o soluție utilă numai în cazul în care finem neapărat să participăm la J.O. cu o echipă completă...

Ultimele pregătiri ale boxerilor olimpici vor fi asigurate de către Ion Popa, Ion Chiriac și Constantin Dumitrescu, cărora li se vor mai adăoga antrenorii sportivilor selecționați după meciurile de baraj de care am amintit.

După părerea noastră, punctele forte ale echipei olimpice de box sînt tot «vechii combatanți» Gruescu, Pometcu, Antoniu, Cuțov, Zilberman, Györffi și Năstac. Noi le dorim succes atît lor cît și colegilor lor mai tineri, care la München vor pași pe drumul autenticei consacrarîi internaționale.

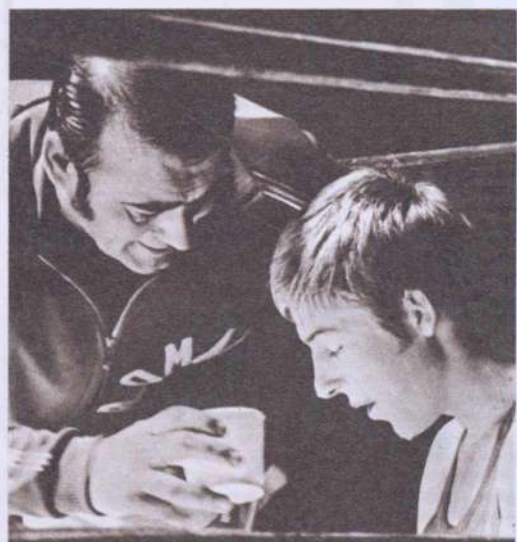
Petre HENT

Ion Györffi (dreapta) a fost un adversar prea puternic pentru posibilitățile tehnice ale tînarului Ion Mocanu, care are, totuși, meritul de a fi terminat în lîlnirea în picioare.

Vasile Antoniu în ofensivă. Gheorghe Ciocină (stînga), deși învins în finală, a fost un adversar deosebit de dificil pentru campionul nostru.

UN NOU ĂNTRENOR EMERIT

În ultimii ani ne-a obișnuit să-l vedem colțul reprezentativei noastre de tineret și adesea chiar de seniori antrenorul Teodor N. CULESCU. Rezultate bune pe care le-a obținut cu elevii săi în numeroase competiții internaționale i-au determinat pe conducătorii Federației române de box să-l încredințeze anul acesta echipei naționale, care a participat la Campionatele europene de tineret de la București. Dar să amintim cîteva dintre performanțele antrenorului Teodor Niculescu.

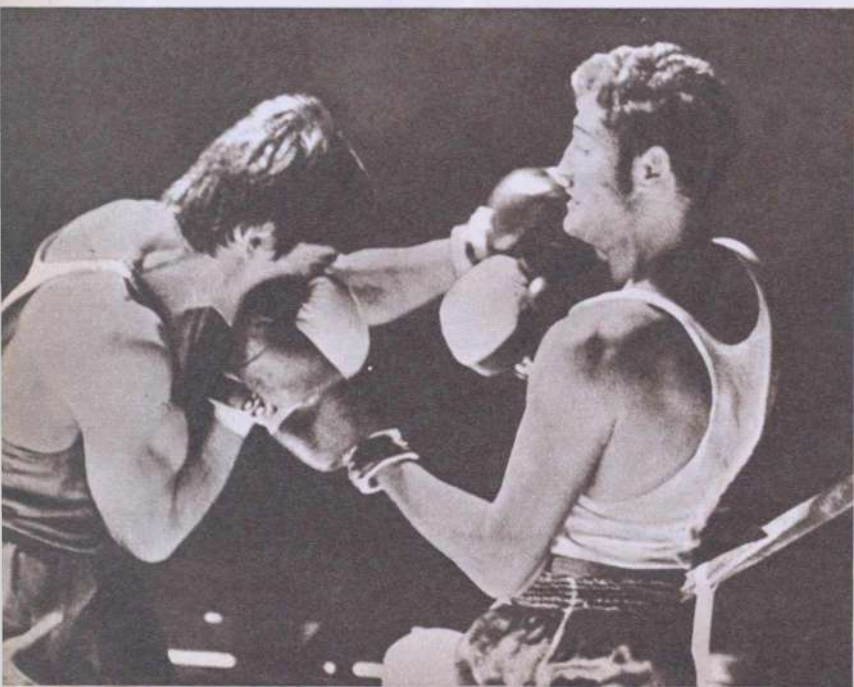
...Își începe cariera de antrenor în 1957, la sa Progresul din București. Primul elev cu rezultate bune — Nicolae Eremiș — care a apărut apoi a de-a rîndul culorile clubului Steaua.

În perioada 1957—1961 intrerupe activitatea de antrenor, fiind nume vicepreședinte al clubului Progresul.

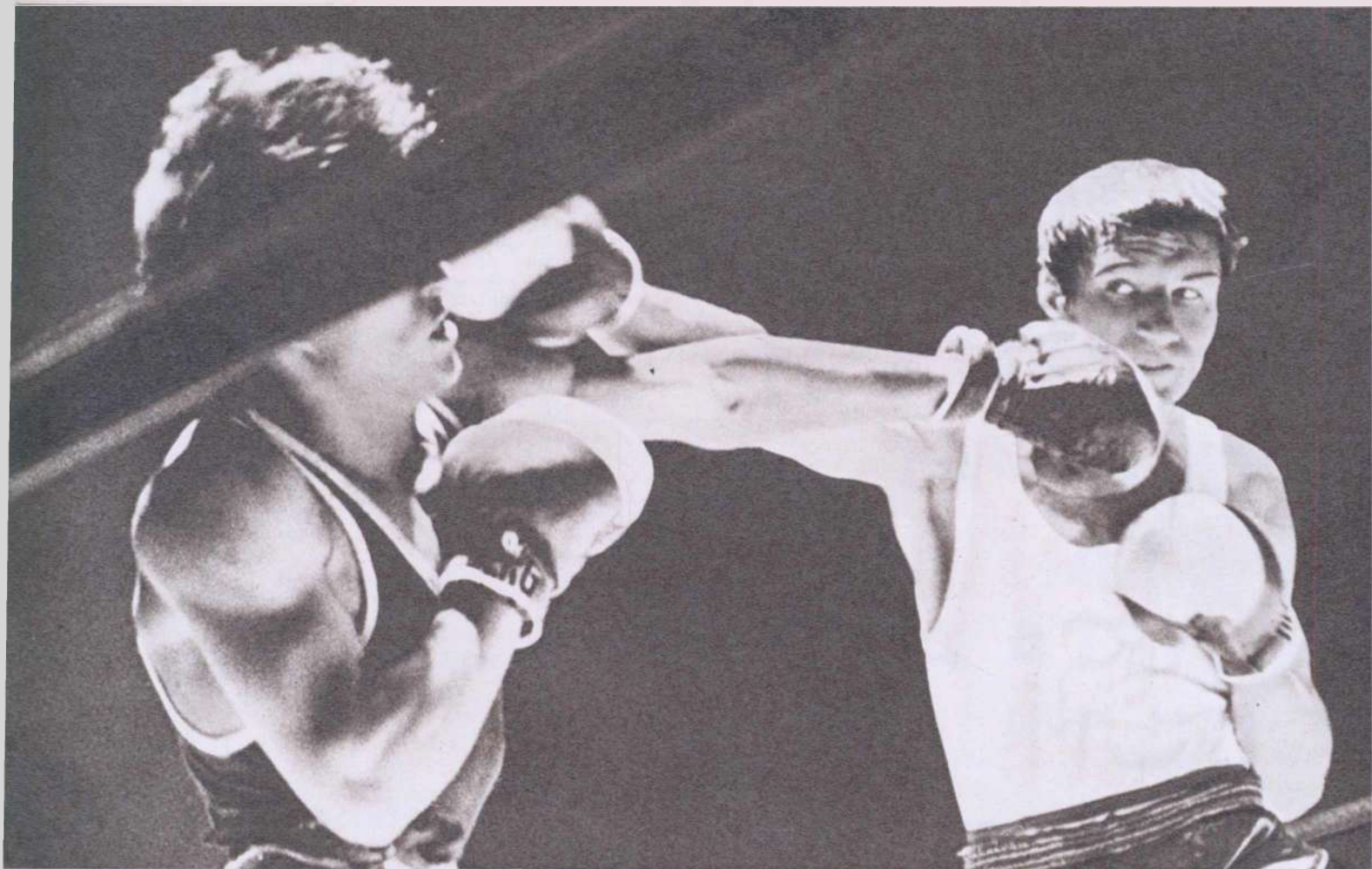
Reis munca cu tinerii boxeri în 1961, la clubul Viitorul din București unde îl are ca elevi, printre alții, pe Gabriel Pometcu, Victor Zilberman, Constantin Staneș și Gheorghe Bădoi. Între anii 1962—1968 reușește să cercetă cu băteții săi 13 titluri naționale de juniori. A mai făcut parte de colectivele de antrenori care au pregătit reprezentativa României pentru Jocurile Olimpice din 1964 și pentru campionatele europene din 1965, 1967 și 1971. Din anul 1968 conduce secția de box a clubului Rapid, aducîndu-se acestuia, prin Gabriel Pometcu, primul titlu de campion național de seniori.

Anul acesta, după cum se știe, a condus pregătirile echipei care a participat la Campionatele europene de tineret, reușind — împreună cu antrenorii Ion Dumitru și Eugen Dinu — să-l urce pe Alexandru Turei, Dinu Condurat, Simion Cuțov și Nicolae Babescu pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.

Pentru toată această activitate locunată de succes lui Teodor Niculescu i-a fost conferită înalta distincție de antrenor emerit. Îl felicităm, la rîndul său și îi dorim în continuare noi izbîzi.

chimb de directe între Calistrat Cuțov (dreapta) și Ladislau Mathe. Fostul campion al Europei, Cuțov, a câștigat partida înainte de limită.

Foto: Paul ROMOȘAN

AURUL SPERANȚELOR

Una dintre cele mai frumoase performanțe din ultima vreme a pugilatului nostru a fost cucerirea celor 4 medalii de aur (Alexandru Turei, Dinu Condurat, Simion Cuțov și Nicolae Babescu), 1 de argint (Marian Lazăr) și 2 de bronz (Damian Cimpoșu și Ion Ruicu) la Campionatele europene de box pentru tineret, disputate nu demult la București.

Mai mulți cititori ne-au scris rugându-ne să-i prezentăm pe cei mai tineri campioni europeni ai boxului nostru, de numele cărora se leagă, acum, în preajma Jocurilor Olimpice, multe speranțe. Chiar dacă nu toți patru vor putea ocupa un loc în echipa olimpică, fiind, cum spunea antrenorul emerit Constantin Nour, «pea cruzia», unul dintre ei, totuși, a trecut Rubiconul... Este vorba de «semimusca» Alexandru Turei. Dar iată scurte portrete ale celor patru medaliați cu aur.

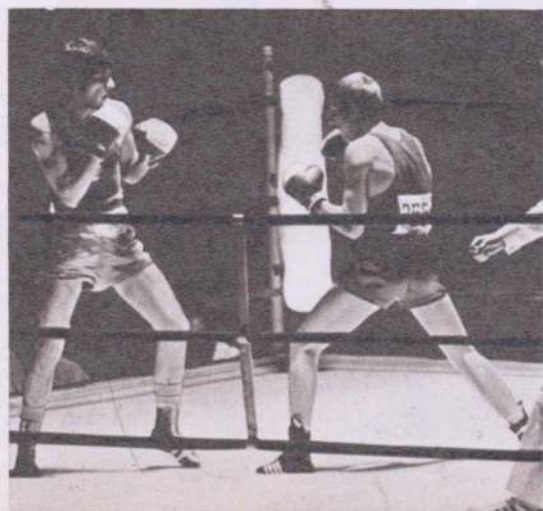
ALEXANDRU TUREI (foto 1, în stînga, în meciul cu bulgarul Nikolov) s-a născut la 7 august 1952, la Cluj. Practică boxul din 1969, avîndu-l ca antrenor pe Eugen Douđa (Voinea Cluj). A fost campion național de juniori în 1970 și 1971. La campionatele europene, în drumul spre medalia de aur, a obținut următoarele rezultate: b.p. Ferenc Kosma (Ungaria), Vicente Rodriguez (Spania), Vladislav Zasiplov (U.R.S.S.) și Asen Nikolov (Bulgaria).

DINU CONDURAT (foto 2, în dreapta, în partida cu sovieticul Dubovski) s-a născut la

14 februarie 1952 în comuna Hemeiuși din județul Bacău. A debutat în 1967, avîndu-l ca antrenor pe Grigore Nicolae (S.C. Bacău). A fost campion național de juniori în 1969, 1970 și 1971. La prima ediție a Campionatele europene de box pentru tineret, desfășurată în 1970 la Miskolc, a cucerit medalia de bronz. Acum, pentru a cuceri titlul de campion european, a realizat următoarea suită de victorii: b.p. Parafianovicz (Polonia), Mikovici (Iugoslavia), Glick (Ungaria) și Dubovski (U.R.S.S.).

SIMION CUTOV (foto 3, în dreapta, în meciul cu iugoslavul Varici) s-a născut la 7 mai 1952, în comuna Smîrdan Nou, de lângă Brăila. A început să practice boxul în anul 1968, la asociația sportivă P.A.L. Brăila cu antrenorul Gheorghe Bobinaru. A fost campion național de juniori în 1971. Pentru titlul de campion european a susținut patru meciuri, cu următoarele rezultate: b.ab. 2 Ruck Wim (Olanda), b.ab. 1 Kaspar (Cehoslovacia), b.p. Cihowlas (Polonia), b.p. Varici (Iugoslavia).

NICOLAE BABESCU (foto 4, în stînga, în disputa cu ungarul Czismadia) s-a născut la 29 martie 1953, în comuna Podeni. A debutat în 1968 la clubul Metalul Tr. Severin, avîndu-l ca antrenor pe Constantin Drăghici. Este campion de juniori pe anul în curs. Pentru a obține medalia de aur la Campionatele europene de box pentru tineret a dus o luptă extrem de dură, reușind următoarele rezultate: b.p. Siborov (U.R.S.S.), b.ab. 2 Ivanov (Bulgaria), b.p. Popovici (Iugoslavia), b.p. Czismadia (Ungaria).

SPORTIVI ROMÂNII PE CEA MAI ÎNALTĂ TREAPTĂ A PODIUMULUI

de Dorin ȘTEFLEA

(Urmare din numărul trecut)

AURUL «CETĂȚII ETERNE»...

Ediția din 1960 a Jocurilor Olimpice a consemnat o frumoasă performanță a sportivilor români: locul 10 în clasamentul (neoficial) pe țări (din 84 participante); o importantă contribuție la aceasta au adus-o cele — curioasă coincidență — 10 medalii obținute. Trei dintre ele erau de aur...

Iolanda BALAȘ, dublă campioană olimpică, a adus cele mai mari satisfacții atletismului românesc.

...Pentru Iolanda Balaș, proba de săritură în înălțime a însemnat mai curînd o întrecere cu ea însăși, decît cu adversarele... rămase sub 1,73 m. Dar ea a continuat singură competiția, urcînd recordul olimpic la 1,85 m și «recoltînd» o dată cu acesta toate aplauzele spectatorilor de pe «Stadio dei Centomilla».

La Basilica di Masenzio, într-un decor care nu numai că evoca, ci reprezenta chiar antichitatea, lup-

tatorul Dumitru Părvulescu a reușit să urce pe cea mai înaltă treaptă la categoria 52 kg. Dar, pentru aceasta, a trebuit să susțină în ultima zi a întrecerilor nu mai puțin de trei întîlniri, dintre care una cu favoritul publicului roman, italianul Ignazio Fabra (îvingătorul lui la Helsinki și la Melbourne!). Și tînărul, pe atunci, strungar la uzinele Steagul roșu Brașov a reușit să-și îndeplinească visul...

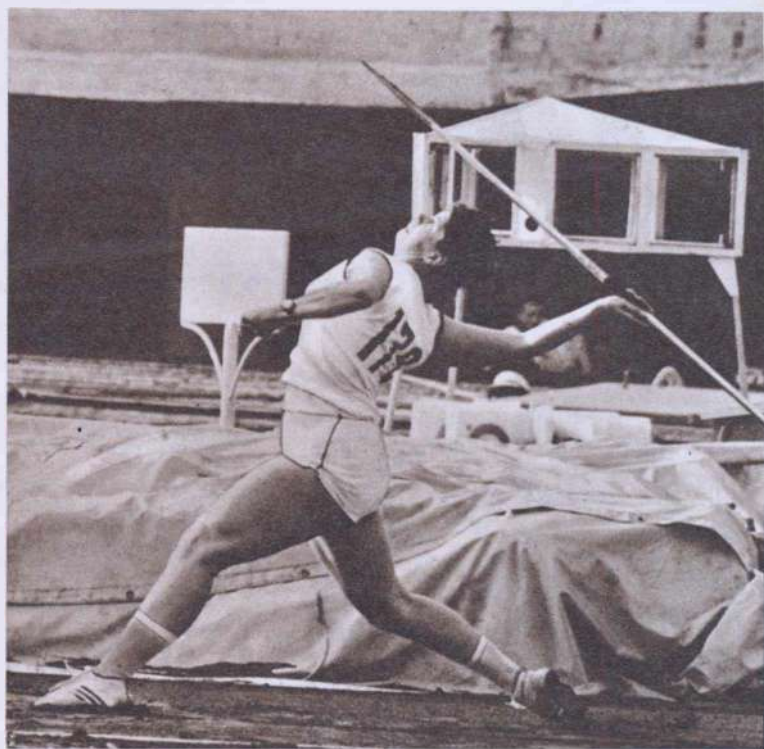
Tirul nu a rămas dator nici cu acest prilej, completînd probele la care trîgătorii noștri au cucerit supremația la Jocurile Olimpice. A fost de această dată rîndul... vînătorii sau, conform noii terminologii, a probei de talere, în care pe primul loc s-a clasat Ion Dumitrescu.

Să nu-i uităm nici pe cei care s-au aflat, de asemenea, pe podium, chiar dacă nu pe treapta cea mai înaltă: Ion Cernea (lupte greco-romane) — argint, Lia Manoliu (atletism), Maria Vicol (scrimă), e-

În preliminariile probei de aruncare a sulitei, Maria Diaconescu — califică — am zice simplu — timp ce a doua reprezentantă noastră, Mihaela Peneș, are emoții. La 17 ani nici nu e de mirare. Prima aruncare abia a depășit 51 m. Noroc că în ultima a trecut c

51 m! După-amiază, ea va deschide aruncările din finală. După ce sulita îi părăsește mina, publicul începe să-i urmărească zborul din ce în ce mai surprins. Momentul în care sulita se întîlnește cu pămîntul e semnalul care declanșează o avalanșă de aplauze. Apoi arbitrii anunță... simplu: 60,54 m. Un rezultat care va rămîne nedepășit pînă la sfîrșitul întrecerilor. Ce care l-a obținut — după cum știți desigur — foarte tînăra Mihaela Peneș, un nume aproape necunoscut și pentru mulți dintre noi care însă a cucerit repede întreaga lume...

Acesta e povestea celor două

Mihaela PENEȘ, «anonima» care a uimit la Tokio întreaga lume sportivă prin rezultatul ei la aruncarea sulitei.

chipa feminină de gimnastică, Leon Rotman (canoe), Ion Monea (box) și Ion Țăranu (lupte greco-romane) — bronz.

«BIS»-UL IOLANDEI ȘI SURPRIZA MIHAELEI!

Au mai trecut 4 ani și iată-ne acum pe «Stadionul Național» din Tokio. Calendarul arată ziua de 15 octombrie 1964, iar ceasul indică primele ore ale după-amiezii (în timp ce în țară abia începe dimineața!).

La 1,76 m, săritoarele în înălțime și-au stabilit medaliile: Iolanda Balaș, Michele Masson-Brown (Australia) și Taisia Cencik (URSS). La 1,80 m rămîne Cencik, doborînd de 3 ori; Brown trece din a doua încercare, dar nu mai reușește și la 1,82 m. Iolanda continuă — din nou singură — lupta cu ștacheta: 1,86 m și 1,90 m! Și-a doborît propriul record olimpic stabilit la Roma (1,85 m).

Calendarul a mai schimbat o filă.

medalii de aur de la Tokio, o veritabilă... provocare aruncată bărbatilor. Numai fetele au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Dar nu numai pe ea. Lia Manoliu a cucerit din nou o medalie de bronz, acontînd parcă succesul din Mexic!

Contribuția băieților a fost de «numai» 3 medalii de argint și 4 de bronz. Primele trei au fost obținute de Andrei Igorov (canoe), Valeriu Bularca (lupte greco-romane) și Ion Trișpa (pistol-viteză); locul III au ocupat: Aurel Vernescu la caiac simplu 1 000 m și împreună cu M. Țurcaș, A. Scioldnic și S. Ciuciuc la caiac 4, D. Părvulescu și I. Cernea la lupte greco-romane.

DIN PRIMA ÎNCERCARE!

Am obținut la Jocurile Olimpice din 1968 patru medalii de aur: 1 la atletism, 1 la canoe-dublu 1 000 m și 1 la floretă masculin. Două dintre ele au trezit însă senzație. Așa cum bănușiți, desigur, ne referim la cele obținute de Lia Ma-

ION BATACLIU— un debut spectaculos

Ion Batacliu este un fiu al Oborului. Înnoadă și el, poate, în timp, firul lung al generațiilor de fotbaliști care au deprins primul dribling pe șoseaua Pantelimon. La 12 ani, dominându-și copios colegii de joacă, în partidele care începeau odată cu sfârșitul orelor de școală, s-a gândit să calce pragul stadionului Dinamo, la o selecție supravegheată de antrenorul Gheorghe Timar. Sita exigenței a cernut repede pe cei mai mulți, dar prin ochiurile ei nu a încăput băiatul brunet, inimos și tehnic. Și Ion Batacliu a rămas la clubul Dinamo să facă șapte ani ucenicie fotbalistică, la echipa de pitici, la cea de juniori, la aceea de tineret-rezerve. Până când, într-o bună zi, antrenorul Nicușor i-a spus așa: «Duminică viitoare vei juca contra Rapidului!»

Ion s-a cutremurat puțin de atita satisfacție, pentru că acest lucru însemna debutul în Divizia A, debutul tinjit atita amar de vreme, dorit cu patimă, visat cu ochii deschiși. Dar în săptămîna aceea, la un «amical» a făcut o entorsă banală și marele eveniment s-a aminat de la sine... Peste cîteva săptămîni, Batacliu nu poate închide (de emoție) un ochi în trenul ce-l purta spre Arad. De data aceasta, perfect valid și titular sigur, trebuia să intre în prima scenă a fotbalului nostru, împotriva unei echipe puternice, departe de casă, pe gazonul unei pretendente la titlu și sub privirile unui public rafinat. Ce a urmat, se știe! Batacliu a spart violent și spectaculos plafonul anonimului, jucînd excelent și marcînd cele două goluri ale echipei sale. U.T.A. era învinsă și 11 «veterani», care se gîndeau la «Cupa campionilor europeni», nu puteau pricepe cum un oarecare Batacliu le-a administrat două șuturi zdravene... În speranțele lor atît de frumoase. Și așa, numele lui Batacliu, strigat în pîlnia microfonului, s-a lansat în eter, iar coloanele ziarelor i-au făcut loc cu oarecare generozitate.

Scăteam zilele trecute cu Batacliu, în tribuna stadionului Dinamo, după un antrenament la care trudise (îl urmărisem special) cu conștiințiozitate și mare dăruire. Este de înăltîme mijlocie, are picioare vînjoase,

Batacliu, impetuos, cu mingea la picior.

Foto: S. BAKCSY

dar umerii îi sînt încă fragili. Are un aer calm, echilibru interior și o privire în care nu se poate desluși scînteia înfatuării. Ne spune că este puțin jenat de «reclama» care a început să-l inconjoare, se gîndește că a făcut încă prea puțin pentru fotbal și este conștient de marile datorii pe care va mai trebui să i le plătească. Pentru că vrea să ajungă un fotbalist consacrat, component într-unul din loturile reprezentative. Ne mai spune că prima sa calitate este tehnica și primul defect, lipsa de viteză. Și ne mai mărturisește că anul acesta termină liceul și vrea să se înscrie la Facultatea de drept.

În fond, biografia sportivă a lui Ion Batacliu nu are nimic extraordinar. Un drum drept, fără denivelări, pe care a călcat cu pasul sigur al unui om bine îndrumat și cu calități certe. Extraordinar a fost doar debutul său «de două goluri superbe în poarta U.T.A.-ei». Și descinderea aceasta în scenă, sub o ploaie de confetii și sub un tunet de aplauze, îl obligă enorm. Cu toții am fi bucuroși dacă Batacliu va confirma!

ION CUPEN

fotbal varietăți

● Asaltat de ziaristi după meciul U.R.S.S.—Ungaria (1—0), din cadrul semifinalelor campionatului Europei, Iașin, în clipa de față director tehnic al echipei Dinamo Moscova, a spus următoarele referindu-se la Rudakov, cel ce i-a luat locul în poarta echipei U.R.S.S.:

«Da, buturile formației Uniunii Sovietice se află în mîini bune. Rudakov este un băiat dotat, serios, își știe meseria și de pe acum cred că trebuie trecut în rîndul celor mai buni portari din Europa. În privința penalty-ului executat de Zambo, a avut șansă, dar și asta face parte din rolul nostru. Am spus întotdeauna că un portar care nu are și noroc trebuie să-și schimbe specialitatea».

● «Numărul cazurilor de indisciplină este în creștere de la an la an în cupele euro-

pene de fotbal», după cum anunță agenția vest-germană de știri «ISK». Ea a făcut și un calcul, care arată astfel:

— sezonul 1969—1970: pentru 216 înfîliri, 95 de avertismente și 5 eliminări de pe teren;

— sezonul 1970—1971: pentru 264 de meciuri, 131 de avertismente și 10 eliminări;

— sezonul 1971—1972: pentru 282 de meciuri, 266 de avertismente și 19 excluderi.

● Antrenorul lui F.C. Nürnberg, fostul internațional iugoslav Ceaikovski, vrea să ridice standingul echipei sale. Ca și colegul său britanic Brian Clough, managerul campioanei Derby County, a cerut jucătorilor săi să-și scurteze părul. «Părul prea lung este neigienic și nu face casă bună cu performanța», a spus Ceaikovski, care vrea să «atace» cit de curînd și ținuta vestimentară a jucătorilor de la F.C. Nürnberg.

Clipe de decontractare — după un sezon dificil, în care au cîștigat și campionatul și Cupa Franței — pentru jucătorii lui Olympique Marseille. Iată-i pe Zwunka, Novi și Lopez în grădinile castelului Rambouillet.

«Echipa mustăcioșilor» — astfel mai este denumită în Franța formația corsicană Bastia, finalistă a «Cupei Franței». Într-adevăr, nici unul dintre cei 11 fotbaliști — priviți fotografia — nu este lipsit de această podoabă. Poate, după pierderea Cupei... De la stînga la dreapta, sus: Savkovići, Lucciani, Franceschetti, Mosa, Calmette, Pantelici; jos: Kanyan, Felix, Dogliani, Papi și Giordani.

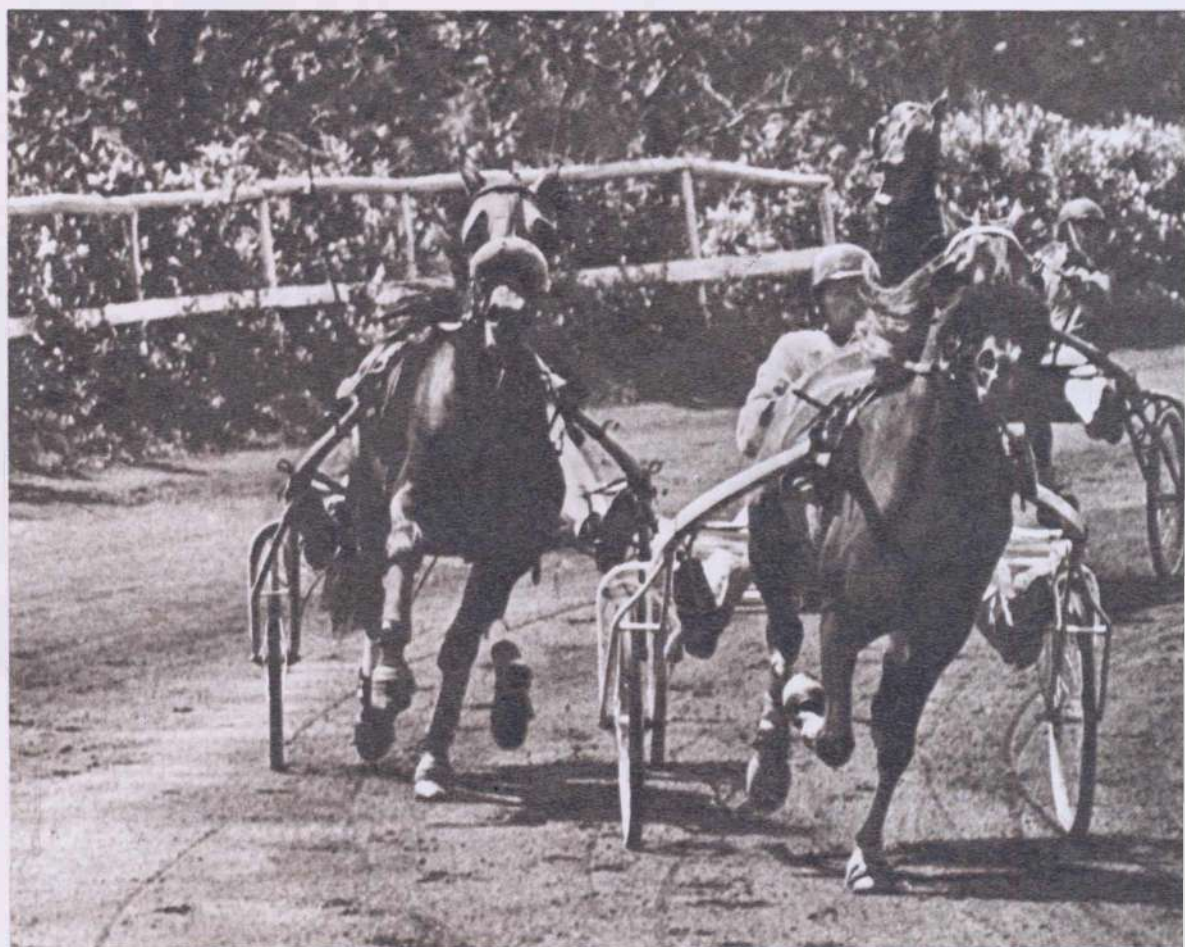

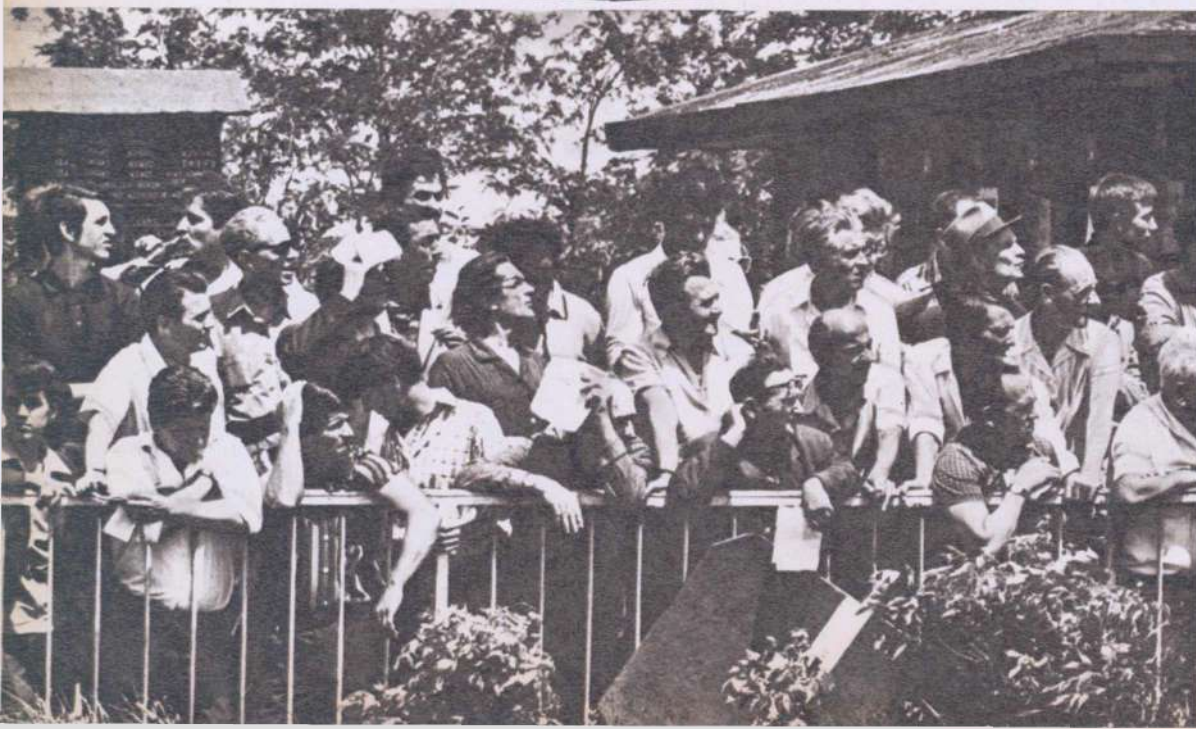
Din turnul de lemn — nu de fildeş! — arbitrii probelor de calificare supraveghează și asigură buna desfășurare a curselor de trap. Misiune importantă, dar uneori și dificil de îndeplinit, datorită în mare măsură lipsei mijloacelor moderne de apreciere, cum ar fi de pildă controlul filmat asupra fiecărei alergări. Clișeul alăturat este o mică mostră.

ZID

Instantaneu din «Premiul municipiului Ploiești», când concurenții abordează în forță ultimul turnant, înaintea atacului final. Pe coardă Kilowal — până la urmă învingător — este în dificultate, căci s-a dezechilibrat. În spatele său, Tănase încearcă să o înscrie pe Formula pe traiectoria spațiului liber oferit «cadou» de luptă. De ce? Pentru că driverul acesteia, Nicu Sandu, abătându-se de la regulamentul, preferă să folosească roata a treia, cu scopul vădit de a o arunca «pe lumea cealaltă» — cum se folosește în limbajul hipic — pe Silvia!... Iată, deci, că ceea ce poate trece neobservat ochiului liber sau lentilelor binocului ar fi fost scos în evidență de film...

În poziții deloc comode, spectatorii urmăresc cu înfrigurare peripețiile cursei. Peste două-trei minute posesorii tichetelor câștigătoare vor avea figurile pline de zimbet!... Ceilalți... Poveste veche de când lumea... de când și cursele de cai...

Indicii graficului de asistență pe hipodromul din Ploiești descriu în ultimul deceniu o linie foarte interesantă. În perioada 1961-67 media numărului de spectatori la o reuniune se situa la nivel de 6-700. În anii 1968-70 media s-a dublat. Anul trecut indicii au săltat până aproape de 2000, o contribuție substanțială aducând-o reuniunea Derbyului urmărită de 10 000 de persoane. Anul acesta, la cele 15 reuniuni disputate până acum, numărul spectatorilor a oscilat în permanență între 2 500 și 5 000!

HIPISMUL REDIVIVUS?

Numărul sporit al spectatorilor reprezintă firește un indiciu incontestabil că aceștia doresc să asiste la acest gen de spectacol sportiv, că-l apreciază și sînt tentați să-i consacre — în ciuda multor inconveniente — dimineațele de duminică.

Din păcate însă, hipodromul din Ploiești nu este capabil să corespundă fluxului de public. El poate fi imaginat

CURSE LA PLOIESTI

MIRCEA ȘTEFĂNESCU

S-a născut în 1929 în București. Înălțimea — 168 cm, greutatea — 87 kg. Căsătorit cu fosta campioană națională de ciclism și motociclism Venera Vasilescu. A debutat pe hipodrom în 1947. Licența de driver a obținut-o în 1951, iar cea de antrenor în 1956. A câștigat titlul de campion al driverilor în 1969 și 1970. A câștigat titlul de campion al antrenorilor în 1969, 1970 și 1971. A câștigat 4 ediții ale Derbyului.

IOSIF TODERAȘ

S-a născut în 1911 în com. Poieni Sorca, jud. Suceava. Înălțimea: 176 cm. Greutatea: 72 kg. A debutat pe hipodrom în 1928. Licența de driver a obținut-o în 1936, iar cea de antrenor în 1942.

A câștigat ediția din 1969 a Derbyului, cu Arena.

TRAIAN MARINESCU

S-a născut în 1934 în București. Înălțimea: 168 cm. Greutatea: 73 kg. Căsătorit, avînd un copil. A debutat pe hipodrom în 1949. Licența de driver a obținut-o în 1950, iar cea de antrenor în martie 1972.

Pe pistă, pentru stabilirea performanței sportive, contextul dintre om și cal, efortul lor comun, se împletește prin hățuri (uneori și cravașe). În timpul de destindere, în particular cum s-ar spune, bunăvoința între ei se dobîndește prin... zahărul cubic. Fără să se sinchisească de prezența fotoreporterului, HOȚOMAN a abandonat orice veleitate fotogenică și cere insistent antrenorului său, Traian MARCU, dacă se poate, un mic supliment...

aidoma unei prăvălii, căreia, dacă vrei să-i întocmești un inventar, ești silit mai de grabă să-i consemnezi ceea ce-i lipsește și ar avea nevoie, decît să înregistrezi ceea ce, eventual, mai poți să găsești în ea!...

Ar fi inutil, deci, să mai descriem lipsa lui de confort. Problema este arhicunoscută în tot decursul acestui «provizorat» care a intrat în cel de al 12-lea an de existență! După cum, tot atît de cunoscută este și soluționarea ei, prin construirea unui cîmp de curse modern. În concluzie, nu putem decît să ne exprimăm speranța că publicul, care manifestă față de hipism o generoasă adevărată — și însuși scopul creșterii și calificării cailor de rasă — va obține într-un viitor, pe care-l dorim cît mai apropiat, satisfacția unei realizări.

Iar ca încheiere, duminica viitoare «rendez-vous» la Derbyul Român de trap 1972...

Niddy DUMITRESCU
Foto: Ion MIHĂICĂ

«CUTEZĂTORII»

În aceste călduroase zile de vară, când, desigur, cel mai plăcut lucru este să faci o escapadă la unul din șirandurile bucureștene, ne-am îndreptat spre bazinul de la Palatul Pionierilor, dar nu pentru a face o partidă de înot, ci spre a urmări cum se desfășoară acțiunea «Delfin '72» — o tradițională competiție a sezonului estival, organizată în toată țara, la nivelul școlilor, în scopul deprinderii înotului.

L-am rugat pe profesorul Stelian Negoită, o mai veche cunoștință a noastră, să ne arate în câteva cuvinte care sînt coordonatele pe care se desfășoară în acest an acțiunea de înot lansată de clubul «Cutezătorii».

«Anul acesta — ne-a spus el — ne-am început activitatea mai devreme ca de obicei. Deși «operațiunea» se desfășoară între 16 iunie — 31 august, încă din aprilie am început să pregătim copiii la bazinul scoperit Floreasca. Vîrsta participanților este între 5 și 16 ani, iar numărul lor este mult sporit față de anul trecut, peste 1 200!

Zilnic au loc, în cadrul activităților de vară de la Palatul Pionierilor, diferite jocuri de apă, concursuri de înot distractive, toate corelate cu alte activități sportive precum: baschet, volei, tenis. La sfîrșit vom organiza ștafete aplicative, și copiii care și-au însușit toate cunoștințele necesare vor primi un brevet de înotător.

În acest an și numărul materialelor didactice ajutătoare s-a înmulțit, iar lecțiile de înot sînt predate după cele mai recente metode, instructorii centrului participînd la deschiderea cursului la o lecție metodică.

Acțiunea «Delfin '72» se va termina cu un concurs pe Capitală, care se află acum la a IV-a ediție — «Cupa Cutezătorii». Întrecerea este dotată cu premii, iar în finala acestei competiții vor avea loc demonstrații, cu participarea sportivilor componenți ai secției de natație de la clubul sportiv «Cutezătorii».

Am părăsit bazinul, această oază de liniște și fericire în zilele de caniculă, cu regretul că nu mai alintem la vîrsta «Cutezătorilor». Între timp, profesorul Negoită primise o vizită: un iubitor al înotului, bălețelul său, Florin Cristian, de 1 an și 8 luni, care venise și el să ia lecții de la tăticu...

Violeta ANTONIU

lansează operațiunea DELFIN

Sub îndrumarea atentă a profesorului Stelian Negoită, tinerii «delfini» deprind tainele înotului.

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

MONICA GHIUȚĂ:
"Elesc sportul
peste cît și teatrul"...

...cînd făceam sport — ne spune ea —
mă gîndeam la teatru. Eram gimnastă
la de junioare a clubului Dinamo, am și
participat la câteva concursuri...

...într-o zi am fost invitată să particip
la o competiție de dans cu scena a determinat despărțirea
de sport?

...împotriva. Pe scenă am pășit în... pre-
zintă dacă cu admiterea în Institutul de tea-
trul după cum se știe, sportul deține un
statut deosebit, nu mă pot despărți de termenii
sportului principal. Scrima, gimnastica, miș-
carea scenică sînt materii de bază, la care se
adaptează orice actor. Am fost o studentă destul de bună din
punct de vedere la absolvire, în 1966, maestrul Angelo
mi-a dorit să mă rețină ca asistentă la
catedra de mișcare scenică.

...deși, în 1966 ați fost aplaudată pe scena
națională de Stat din Brașov...

...am reușit să iau contact direct cu teatrul, cu
Teatrul de Stat din Brașov. La Brașov am stat un an, timp în care
am descoperit cîte ceva din frumusețile
ale schiului (de-am avea o Poiana
mai aproape de București...). Și acum
am puțin timp liber, și știu că a nins,
ocazia să văd măcar pentru o zi Clăbuce-
Postăvarul.

...pe timpul verii?

...înțeleg, înotul. Zilnic chiar.
Cred că în nenumăratele ore petrecute
în camera de luat vederi, au fost și suf-
icient de sportive v-au fost solicitate...

...deci, apar în cursul filmărilor și aseme-
nate, fie că o cere scenariul, fie întîm-
p. De pildă, în timp ce filmam în «Doi
prieteni pentru o moarte», am căzut de pe o
scara în timpul acumulării de lingă moara de
măcinat. Eram îmbrăcată într-un costum de
sport cu multe fuste, care s-au îmbibat im-
ediat.

...Faptul că am ajuns la mal (să fie
cu ajutorul) constituie o performanță de
osebită mîndrie și acum. De asemenea, în «Eroii
noștri», jucînd rolul unei eroine din timpul
războiului mondial, am participat
la un triatlon athletic: am alergat, am
aruncat grenade, și pot spune că m-am
descurcat destul de bine; mulți băieți rămîneau
în urmă.

...Ce aș mai putea aminti din palmele
sportive? Poate faptul că am reușit
să câștig un ...cal (filmam în «Vremea ză-
pezii» și trebuia să conduc o șaretă) care nu
asculta decît de stăpînul său, să meargă
în timpul filmării. Acum mi-aș dori să
câștig și... calul-putere al mașinii.

...de ce este necesar pentru un actor să dețină
cîteva sporturi, de orice fel ar fi ele.

...de ce este necesar să se dădea acestor
sporturi profesiei?

...Început prin a-l practica de plăcere.
Acum am înțeles și necesitatea lui, pentru
menținerea sănătății. Dar plăcerea cu care
se practică rămîne mereu aceeași. Ce vreți, pa-

...a rămas mereu aceeași. Ce vreți, pa-

Sorin SATMARI

INVITATA NOASTRĂ

Monica GHIUȚĂ — actriță la Teatrul
Mic din București • Căsătorită
• 30 de ani • 169 cm • 59 de kg • 64 cm
(talie).

Foto: Ion MIHĂICĂ

SPORT MAGAZIN

CUNOAȘTEȚI CODUL MARINĂRESC?

Dacă nu, nu veți putea... citi ce scrie pe puloverele acestor doi sportivi. Noua modă a fost prezentată la un târg de mostre pentru amatori de iah-ting, modele care au pe piept inițiale «trăduse» în alfabetul codului marinăresc internațional. Cum vă descurcați?

FETI-FRUMOȘI MODERNI...

Urmașii feților-frumoși de odinioară, după care suspinau prințesele din poezii, nu se mai luptă cu zmeii și nici cu balaurii, ci joacă fotbal. Și cu cât rostogolesc cu mai multă pricepere mingea, cu atât reușesc să păstreze mai vie simpatia prințeselor. Iată-o în fotografie pe prințesa Paola a Belgiei încurajându-i pe cunoscuții Van Moer, Dockx și Van Hinst înaintea meciului pe care reprezentativa de fotbal a Belgiei l-a susținut cu echipa Italiei. Și încurajările n-au fost zadarnice...

APTITUDINILE SPORTIVE ȘI... FAMILIA.

Inginerul Ion Vulescu — o fostă stea în volei, în baschet, în rugby — a fost surprins la o partidă de tenis... în familie: cu soția sa și cu fiica — Roxana, și ea — azi — o polisportivă, excelind în atletism, la săritura în înălțime, unde este creditată cu o performanță, deocamdată, de 1,78 m (ținând seama de faptul că Roxana Vulescu nu a împlinit încă 18 ani, putem să considerăm performanța foarte promițătoare). Roxana a început cu natația, a continuat cu patinajul artistic și cu baschetul, însă tatăl său i-a recomandat să insiste la atletism, unde, se pare, are cele mai certe aptitudini.

file de album

LA FOCȘANI ÎN ANUL 1936...

Fotografia aceasta reprezintă un aspect «imortalizat» încă după sfârșitul primei etape, București-Ploiești-Buzău-Focșani (210 km, ultimii 90 fiind neasfalțati) din cea de a treia ediție a «Turului României» — desfășurat în septembrie 1936. De la dreapta la stânga: Herman Buse (Germania) — campion al țării sale și clasat al patrulea în «Turul Italiei» — pe locul III în etapa terminată la Focșani; colegul său Willy Kutschbach, câștigătorul etapei, polonezul Duda, unul dintre protagoniștii cursei și supul alergător francez de gabarit înalt, Pierre Gallien (a doilea în etapă), câștigătorul final al competiției.

Ediția din acel an a «Turului României» — cea mai lungă din cele 18 ediții consumate până acum — a măsurat 2 300 km (dintre care doar 700 asfalțati) parcurși în 12 etape, cinci dintre ele însușind peste 200 km, iar trei între 160—190 km...

Dintre cei 83 de concurenți care au luat startul, reprezentând 7 țări — Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, Turcia, Germania, Franța și România — doar... 18 cliși au terminat turul, cifră care vorbește de la sine despre excepționala duritate a cursei.

Emil IENCEA

Sportul A DOUA PASIUNE

Radu Boruzescu

Radu Boruzescu s-a impus atenției cineaștilor, cu deosebire, după premiera recentei producții a cinematografului românesc, «Felix și Otilia». Scenograf — unanim apreciat pentru talentul său — și interpret al rolului lui

Felix, eroul principal al filmului, Radu Boruzescu ni s-a dezvăluit, în timpul unei scurte convorbiri, și ca un fervent admirator al sportului.

— Îmi place tot ce este... viață cu adevărat. Și sportul (desigur, nu numai el) are marea calitate de a oferi spectacolul «vieții» cu eforturile, cu bucuriile și dezamăzirile sale, direct, fără... machiaj. Mi-ar place să pot face decorurile la un film cu tematică sportivă. Ar fi un minunat prilej de a pătrunde în intimitatea acestei «lumi», pe care puțini spectatori o cunosc în amănunt.

— În «Felix și Otilia» sînt numeroase secvențe în care demonstrați virtuți de călăreț. Reprezintă aceasta o pasiune sau... așa a indicat regizorul?

— Dacă joci alături de Sergiu Nicolaescu este imposibil să nu îndrăgești caii. În tot timpul cât au durat filmările la «Felix și Otilia» pot spune că a reușit să-mi inoculeze pasiunea pentru călărie. Din păcate, după cite știu, nu există posibilitatea ca cel ce dorește să călărească în timpul liber să aibă unde să-și satisfacă dorința. Mă gîn-

desc la ceva în genul bazinelor de înot, unde contra unei taxe minime poți practica natația. Ar fi foarte bine să fie tot așa și cu echitația...

— Și în afară de călărie?

— Datorită înălțimii mele — acceptabilă pentru un voleibalist sau baschetbalist — am fost component al loturilor de volei și baschet, atît în timpul liceului, cit și în facultate. Mai sus, însă, n-am... îndrăznit. Dar, marea mea plăcere este, totuși, bicicleta. Nu mă refer la performanță, ci doar la simplul agrement. Seara, cînd circulația este mai redusă, o plimbare cu bicicleta — împreună cu soția — o oră, o oră și jumătate, mă destinde, mă reconfortează.

— Alte preferințe?

— Tenisul. Mai puțin ca jucător și mai mult ca mare admirator al neobosiților Ilie Năstase și Ion Țiriac. Nu cred să existe un meci susținut de ei la arenele Progresului sau în... fața camerelor de luat vederi ale televiziunii, la care să nu fi asistat și eu.

Emanuel FĂNTĂNEANU

FOTBALUL O PASIUNE PENTRU TOȚI

Fotbalul este, fără îndoială, cel mai popular dintre sporturi. Farmecul său a cucerit oameni cu preocupări diverse. În tribune stau alături, privind jocul cu același interes, și savantul de renume mondial și meseriașul anonim. Iată-l, de exemplu, pe președintele Franței, Georges Pompidou, în tribuna stadionului «Parc des princes» din Paris, după ce a înmănat «Cupa Franței» jucătorului Jules Zwunka, căpitanul echipei Olympique Marseille.

CURAJUL ȘI ABILITATEA ÎN ACȚIUNE

Prezența slalomului nautic printre sporturile olimpice a stimulat în mod deosebit această activitate în care îndemnarea și curajul joacă un rol deosebit. În Republica Socialistă Sovietică Ucraineană, de exemplu, s-a organizat pentru prima dată un concurs republican de slalom nautic. Întrecerile au avut loc pe râul Teterev, ale cărui ape... aleargă cu trei metri pe secundă. În imagine, învingătorul întrecerii, Evgheni Kazimirov, vizitând pe ultima porțiune a traseului.

-70 VUOTTA JATKUVAA KASVUA # SIFER

ÎȘI SAVUREAZĂ PERFORMANȚA

Athletul suedez Anders Garderud își savurează fericit performanța realizată în concursul internațional de la Helsinki: 8:24,6, în cursa de 3 000 m obst. — nou record al țării sale. Anders se gîndește, desigur, la cele 2,6 secunde care îi mai despart de recordul mondial. Va fi el oare unul dintre medaliații acestei probe la Jocurile Olimpice de la München?

8 GREȘELI...

Aceste două desene sînt numai în aparență identice. Încercînd să reproducă cît mai fidel desenul de sus, caricaturistul Octavian COVACI a... greșit de opt ori. Îl puteți corecta? Succes!

ÎNVIȚĂTORI ȘI ÎNVIȘI

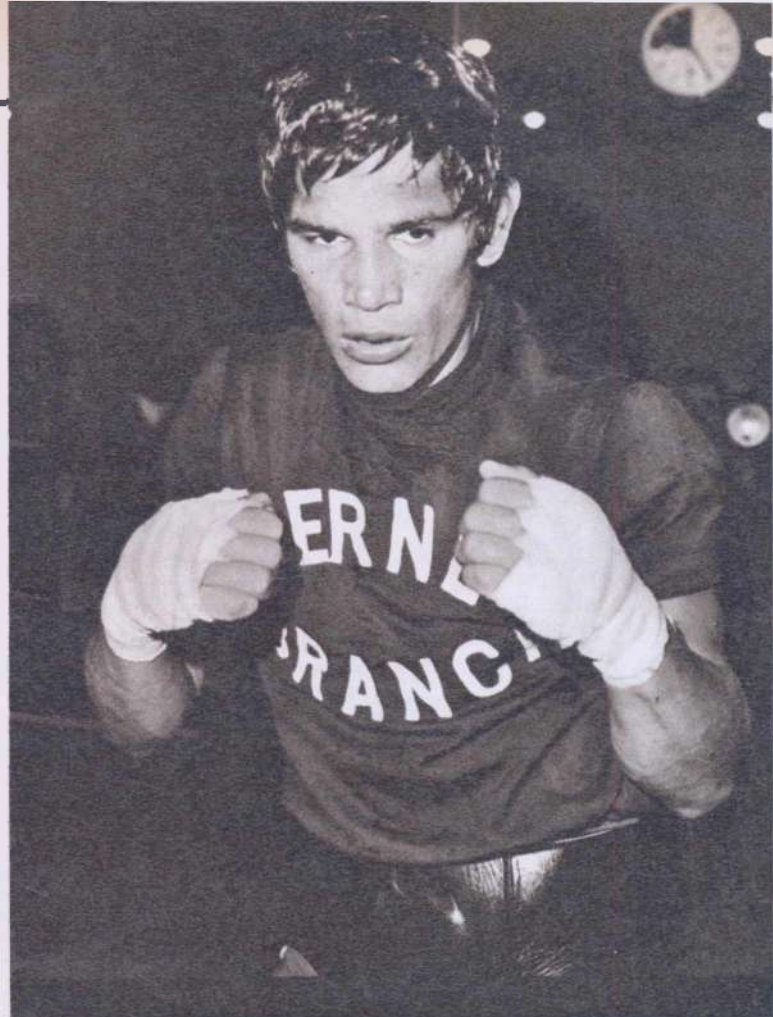

Fericirea și nenorocirea merg ținîndu-se de mînă pe traseele curselor automobilistice. Cel mai adesea, la aceste «festivaluri ale vitezei», cel mai modern dintre... zei — automobilul — cere și obține jertfe în vieți omenești. De curînd, în celebra cursă de 24 de ore de la Le Mans și-a pierdut viața pilotul suedez Joachim Bonnier. Dar cursa a continuat și încă-i sus, pe podiumul învingătorilor (de la stînga la dreapta), pe Henri Pescarolo, Lagardere și Graham Hill. În celelalte două imagini, una dintre ultimele fotografii ale nefericitului Joachim Bonnier și o... bucată (cea mai mare) din ceea ce înaintea de cursă se numea bolidul «Lola», mașina lui Bonnier.

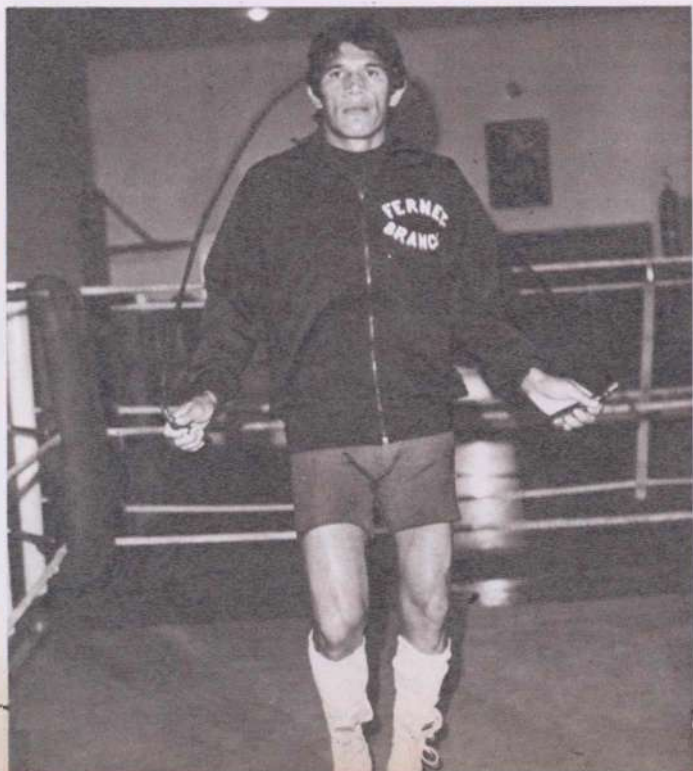

„COWBOY“-ul argentinian MONZON - campion mondial

Pentru acest meci, în pregătirile sale, Carlos Monzon a executat nu mai puțin de 250 reprize la mânuși.

«Un minut de adevăr» = 1 minut de... relaxare la coardă.

Istoria boxului mondial cunoaște doi «cowboy» care au reușit să devină campioni ai lumii la box. Primul a fost uriașul din Toledo, Jesse Willard, campion mondial la categoria grea în anii 1915—1919. Cel de-al doilea «cowboy», care se află acum în plină glorie, este argentinianul Carlos Monzon. Se pare că după celebrul Ray Sugar Robinson, Carlos Monzon e cel mai redutabil mijlociu al tuturor timpurilor. În meciul pe care l-a susținut recent pe ringul parizian de la «Colombes», unde l-a învins prin abandon în rundul 13 pe campionul european, francezul Jean Claude Bouttier, Monzon s-a arătat a fi un boxer complet, mobil, remarcabil în riposte și de o forță puțin comună. Una dintre vedetele trecute ale pugilaturii franceze, Robert Charron, văzându-l la antrenamente pe Monzon l-a pronosticat victoria în meciul cu Bouttier. Charron a fost impresionat de maniera cu care pugilistul argentinian știe să «tripleze» loviturile în câteva secunde.

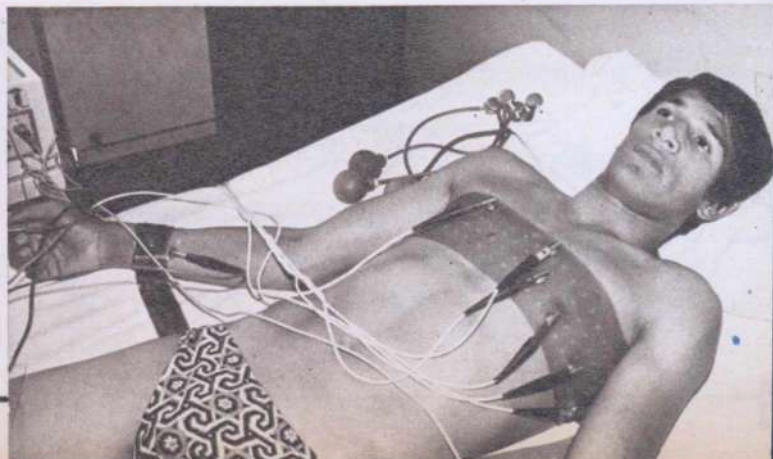
Carlos Monzon, care la ora aceasta este o celebritate, a fost cindva un vâcar sărac și îngrijea vitele unor fermieri. Datorită boxului el a scăpat de sărăcia lucie. Monzon, un băiat foarte simpatic și modest, a recunoscut în cadrul unei conferințe de presă că el cunoaște bine doar două meserii: boxul și creșterea vitelor. Antrenorul său, Busaca, a completat: Monzon e un băiat inteligent. El mi-a mărturisit:

«Cu toți banii pe care îi câștig din box îmi cumpăr vaci, pentru că dacă mă apuc de alte afaceri în două zile dau faliment și am de ajutat o familie maneroasă. Sintem opt frați...»

Carlos Monzon, noua stea a boxului profesionist, s-a născut la 7 august 1942, la San Javier, în provincia Santa Fe. El și-a făcut debutul ca profesionist la 6 februarie 1963 și a devenit campion al lumii la 7 noiembrie 1970, la Roma, când l-a învins prin k.o. în rundul 12 pe italianul Nino Benvenuti. În meciul revanșă, la 9 mai 1971, într-o partidă disputată la Monaco, Monzon l-a obligat pe Benvenuti să abandoneze în rundul trei. Și-a mai apărat de două ori centura scoțându-i din luptă pe fostul campion mondial al categoriei Emile Griffith (25 octombrie 1971, la Buenos Aires) și pe americanul Denny Moyer (4 martie 1972, la Roma). Monzon este căsătorit și are doi copii, un băiat și o fetiță.

După meciul câștigat recent în fața lui Bouttier, foarte amabil, Monzon a declarat că în momentul în care mijlociul francez va avea o bună pregătire fizică va putea deveni campionul lumii. La rindul său, Bouttier, dînd dovadă de o rară sportivitate, a spus: «Monzon este mult prea puternic pentru mine. Îmi pare rău că am decepționat un public care m-a încurajat tot timpul. Poate altă dată...»

Ultimul test — cel medical — înaintea marii confruntări.

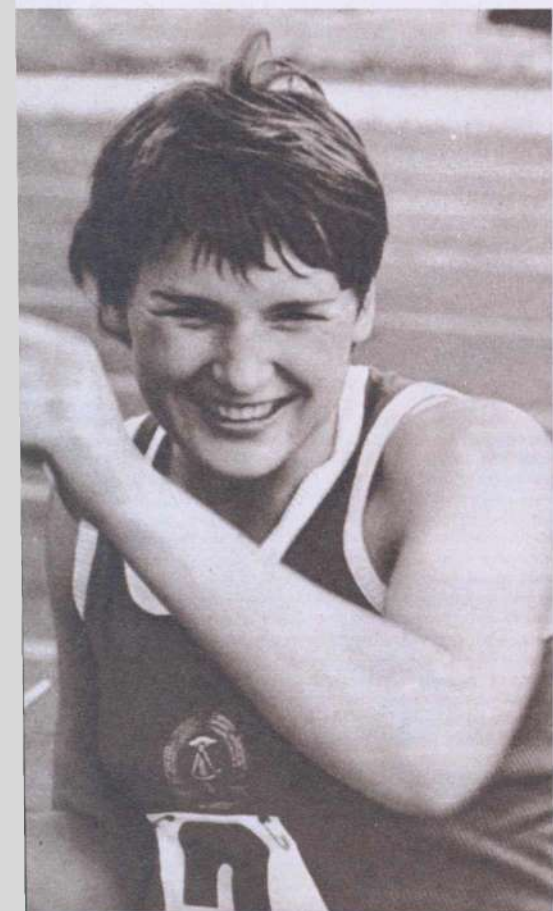
LOTHAR MILDE

Proba de aruncare a discului are — pare-se — o evoluție contrară celei manifestate în celelalte probe atletice și, în general, în majoritatea ramurilor de sport. În timp ce pretutindeni media de vîrstă a celor mai buni performeri tinde să scadă, la disc rezultatele cele mai bune sînt obținute de sportivi pe care am fi tentați să-i numim veterani, al căror număr de ani nu ține seama de ceea ce fiziologia numește vîrstă optimă a performanței. Exemplele pe care le enumerăm vă vor face, credem, să ne dați dreptate: Lia Manoliu (40 de ani), Jay Silvester și Ludvík Danek (ambii 36 de ani) se află în prezent la apogeul carierei lor atletice și nu la amurg. Cel mai recent argument al afirmației se numește însă Lothar Milde. La 38 de ani (este născut în 1934) el își îmbunătățește recordul personal — și al R.D. Germane — cu aproape 3 metri, de la 64,14 m la 67,02 m, devenind al 4-lea performer mondial al tuturor timpurilor și, implicit, unul din favoriții J.O. de la München.

Se pare că la disc valoarea... așteaptă, totuși, numărul anilor!

RUTH FUCHS

Duminică 8 iunie, sulișasa Ruth Fuchs a doborât, fără să știe, două recorduri mondiale. Performanța realizată de campioana R.D. Germane, 65,06 m, depășea copios atît recordul vechi de 8 ani al sovieticei Elena Grzecka (62,40 m în calificări la J.O. de la Tokio), cît și performanța realizată în aceeași zi, la București, de aruncătoarea poloneză Elena Grzycka (62,70 m). (Faptul că două atlete îmbunătățesc în aceeași zi un record al lumii dovedește că respectivul record devenise, într-adevăr anacronic).

Rezultatul excepțional reușit de Ruth Fuchs (26 de ani) o desemnează, în mod logic, drept principală favorită a întrecerii olimpice. Pentru a înțelege că această cifră neașteptată nu reprezintă totuși un... accident, vă prezentăm seria ei de aruncări din concursul în care a doborât recordul lumii: 60,14 m — 65,06 m — 63,10 m — 62,80 m — 58,26 m! Deci alte două aruncări peste vechiul record și o medie aproape incredibilă a celor 6 aruncări — 61,67 m! La München, principalul adversar al lui Ruth Fuchs va fi, credem, tradiția care face din aruncarea sulei o probă — în care favoriții au fost cel mai adesea învinși.

NOTIA CU scriitori

ELENA TĂTARU — Huedin și **RODICA NAVROVSKI** — Sibiu. Echipa de fotbal Steaua a luat ființă în anul 1947, sub denumirea de A.S. Armata. Fotbaliștii militari au cucerit titlurile de campioni naționali în anii 1951, 1952, 1953, 1956, 1960, 1961 și 1968. Succese deosebite au realizat și în «Cupa României» pe care au cîștigat-o în 1949, 1950, 1951, 1952, 1955, 1962, 1966, 1967, 1969, 1970 și 1971. Culoarele jucătorilor steliști sînt roșu și albastru. Iată și adresa pe care le puteți scrie: Clubul sportiv Steaua, Calea Plevnei nr. 114, București.

ALEXANDRINA CHIVU — comuna Grădiștea. Mă bucur că ai note bune la școală și că dorești să devii profesoară de educație fizică. Îți doresc mult succes. Fotbaliștilor de la Rapid, pe care îi simpatizezi atît de mult, le poți scrie pe adresa clubului lor: Calea Giulești nr. 10, București.

ION BUTARU — Pitești. Numele de familie al portarului echipei de fotbal Rapid este Necula, iar cel de botex Răducanu. Și ca să nu mai aveți nelămuriri, precizez că «Tamango» este o... alintare inventată de suporterii giuleșteni.

RODICA CORNEANU — Dolj și **MIOARA** — com. Coșoveni. După cum, probabil, ați remarcat, Dumitrache și-a reluat locul în atacul echipei sale, Dinamo. Nu trebuie să mai aveți, deci, nici un motiv de îngrijorare...

STELUTA CORMAN — Reghin. Fotbaliștului Cornel Dinu de la Dinamo îi puteți scrie pe adresa clubului (București, Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 7-9). Judecînd, însă, după scrisoarea pe care am primit-o de la o altă corespondentă, Elena Beleneși din Oradea, aveți puține șanse să primiți răspuns, deoarece Dinu nu prea este atent cu suporterii săi care îi scriu. Încercați, totuși. Poate veți avea mai mult noroc.

ION RUDEA — Petroșani. În ediția 1963/64 a «Cuppei Campionilor Europeni» țara noastră a fost reprezentată de echipa Dinamo București care a obținut următoarele rezultate: în primul tur 2-0 și 1-0 cu Motor Jena. În curul doi 1-3 și 3-5 cu Real Madrid. În ediția următoare au participat tot fotbaliștii dinamoviști. El au fost eliminați tot în turul doi, de data aceasta de Internazionale Milano cu 0-6 și 0-1.

I. RANIȚĂ — București. Le-am transmis lui Năstase și Țiriac tot ce m-ați rugat. Primiți mulțumirile lor pentru urările de succes și pentru felicitări. Cred că între timp ați găsit în librării și albumul de fotografii al colegului meu Ion Mihăică.

IOSIF IRIMIA — Timișoara. Trebuie să recunoșc că m-ați... învins cu cele două probleme de arbitraj pe care mi le-ați pus. Sper, însă, că îmi veți aprecia cunoștințele și în acest domeniu dacă mă voi declara în totalitate de acord cu soluțiile dv. Orice arbitru trebuie să se orienteze rapid, ceea ce am încercat să fac și eu (fără să mai studiez regulamentul și interpretările lui).

IULIU IACOB — Craiova, str. Dezrobirii, bl. G3, ap. 15, dorește să corespundă cu suporteri ai echipei de fotbal Steaua. Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus. Le-am transmis fotbaliștilor de la Steaua tot ce m-ați rugat. Eu vă mulțumesc pentru urările de succes adresate colectivului nostru redacțional.

MARIA STANCEA — comuna Fierbinți. Te felicit în primul rînd pentru notele bune primite la școală și apoi pentru cunoștințele și preocupările tale sportive. Într-un număr viitor vom publica un reportaj despre fotbalistul Anghel Iordănescu. Sportivilor de la Steaua, a căror supporteră ești, le poți scrie pe adresa clubului: Calea Plevnei nr. 114, București.

NICOLAE PERSAN — București, str. Iezeru nr. 61 — Băneasa Vatra-Nouă, sector 1, Of. poștal 18, oferă celor interesați întreaga colecție a revistei Sport. Colecționarii îi pot scrie pe adresa de mai sus. Îmi pare rău, dar eu nu cunosc proiectele antrenorului Angelo Niculescu și nu dau nici o atenție zvonurilor. Pariul făcut în legătură cu rezultatul meciului Iugoslavia—România, disputat în 1956 la Belgrad, l-ați cîștigat: Căcoveanu a înscris pentru noi și partida s-a terminat cu rezultatul de 1-0.

A.Z. — Ploiești. Nu te supăra că nu-ți dau adresele pe care le-ai cerut, dar nu aș vrea să aflu și altcineva cite greșeli poți să faci doar în câteva rînduri. Acum, în vacanța mare, decît să le scrii fotbaliștilor mai bine răsfoiește cartea de gramatică. Te asigur că vei avea satisfacții mult mai mari. Aștept să-mi scrii la toamnă.

AZURA LIZADOR — Blaj. Citind numărul trecut al revistei noastre cred că te-ai lămurit în legătură cu îndelungata absență a lui Dumitrache de pe cîmpul de fotbal. Personal nu cred că numai din cauza acestei absențe nu a cîștigat Dinamo campionatul. Fotbaliștilor dinamoviști le poți scrie pe adresa clubului lor: Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 7-9, București.

IANCU POPA «COLEGU» — Constanța. Radu Nunweiler lovește mingea la fel de bine cu ambele picioare. Nici unul dintre colegii mei, croniciari de fotbal, nu mi-a putut spune care este, totuși, «piciorul său preferat». Dacă ți-ai înțeles, însă, ca Nunweiler să tragă mai bine cu stîngul ori cu dreptul stabilii dv. cu care. Vă garantez că nu o să se supere nimeni.

Petrus

SPORT
2,50 lei

SPRE O NOUĂ FINALĂ A „CUPEI DAVIS”
Cei doi ași români ai rachetei, maștrii emeriti ai sportului:
ION ŢIRIAC și ILIE NĂSTASE
se pregătesc pentru noi apariții în competiția supremă a sportului

Foto: Theo MACARSCU